

hedskasser og udenlandske Foreninger. Man har ogsaa her fra Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse ment, at det kunde have Betydning at faa en saadan Bestemmelse indført.

Ændringsforslagene Nr. 12, 30 og 31 er stillede af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin). De tager Sigte paa et enkelt Forhold, Arbejdsanvisningen vedrørende. Jeg skal ikke omtale disse Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der ellers hører til Flertallet ved alle de Ændringsforslag, der er stillede af dette, vel selv vil omtale.

Ændringsforslagene Nr. 14—17 tager Sigte paa at lette Adgangen for unge Haandværkere og Fabrikarbejdere til at blive nydende Medlemmer af Kasserne. Jeg tror, at det vil være i Overensstemmelse med de Forhold, hvorunder Kasserne virker, at disse supplerende Bestemmelser kommer til, og de vil utvivlsomt betyde et Gode overfor de unge Haandværkere og Fabrikarbejdere, som derved faar lettere Adgang til at blive nydende Medlemmer af Kasserne.

Adskillige Ændringsforslag, f. Eks. Nr. 18 og 19, har kun formel Betydning, og dem skal jeg forbigaa.

Ændringsforslag Nr. 20 tager Sigte paa, at Haandværkere, som rejser for at søge Arbejde, straks kan søge Understøttelse. Det at rejse ud og tage Arbejde ogsaa i fremmede Lande er jo ikke noget, der er af ny Dato, men har været kendt i Haandværkerkredse i mange Aar. Man har saa tidt hørt Beretninger fra de Folk, som har været ude at rejse i fremmede Lande, og det, der tilsigtes ved Ændringsforslaget, er at lette denne Adgang til at rejse ud derved, at Understøttelse kan ydes straks, saa der ikke skal være nogen Karenstid i saadanne Tilfælde. Ogsaa dette er en Bestemmelse, som jeg tror vil være af Betydning.

Ændringsforslag Nr. 21 drejer sig om Arbejderne i de saakaldte Sæsonfag. Der har ved forskellige Lejligheder, ogsaa ved Sagens første Behandling her i Tinget, været anket over, at Sæsonarbejderne tog en forholdsvis stor Del af Kassernes Indtægter og derved ogsaa Tilskuddet fra det offentlige. Der er altsaa foreslaaet i Lovforslaget, som der ogsaa var fastsat i den gamle Lov, at Indenrigsministeren kan fastsætte en længere Karenstid, Ventetid, for Arbejdere i disse Fag, inden de kan nyde Understøttelse. Det er ikke hidtil sket, men man er i Udvalget enig om, at

en saadan Bestemmelse ikke alene bør findes, men ogsaa bør anvendes i noget større Udstrækning; end Tilfældet hidtil har været. Man foreslaar derfor i Stedet for, som der hidtil har staaet, at Ministeren „kan“ fastsætte, at indføje det lille Ord: „skal“, saa at der bliver en længere Karenstid for disse Arbejdere. De Understøttelser, som nu ydes til adskillige af disse Fag — det er særlig Bygningsfagene, som der tænkes paa — vil uden Skade kunne indskrænkes en Del, idet det paa Forhaand er givet, at der altid vil være nogen Arbejdsløshed, som Faget vil være forberedt paa. Man finder det derfor formaalstjenligt at indsætte en Bestemmelse om, at for disse Fag kommer der til at gælde andre Regler med Hensyn til Karenstiden end for de øvrige Fag. Saa er der ved Siden af indført en Bestemmelse om, at Karenstiden kan bortfalde helt eller delvis, hvor hyppige kortvarige Arbejdsperioder hører til Faget. Der er megen Forskel paa Fagene i saa Henseende. Der er enkelte Fag, hvor Arbejdsperioderne hyppigt er kortvarige, og hvori der derfor let kan indtræde Arbejdsløshed.

Ændringsforslag Nr. 23 tager Sigte paa Arbejdsløsheds-kassernes og Arbejdsanvisningskontorernes indbyrdes Forhold. Som man vil erindre, var dette Genstand for nogen Omtale ved Sagens første Behandling, idet man fandt, at en Bestemmelse i Lovforslaget kunde virke misvisende. For at undgaa det har man affattet det nævnte Punkt 7 i første Stykke af § 13 paa en saadan Maade, at der ikke kan finde nogen Misforstaaelse Sted.

Ændringsforslag Nr. 24 gaar ud paa, at Paataleretten overfor Kasserne kun skal kunne udøves af den af Staten udnævnte Arbejdsløshedsinspektør og af de kommunale Myndigheder. Som man vil erindre, indeholdt Lovforslaget en Bestemmelse om, at ogsaa „De samvirkende Fagforbund“ og „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening“ havde Paataleret. I Overensstemmelse med, hvad der var Hensigten, da Loven om Arbejdsløsheds-kasser blev forberedt i Kommissionen og dernæst vedtaget af Rigsdagen, nemlig, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde have en saa selvstændig Stilling som muligt og ikke være Fagforeningskasser, har man villet modvirke, at der skulde kastes nogen som helst Strid ind med Hensyn til Arbejdsløsheds-kassernes Virksomhed. Derfor har man fundet det heldigt at udskyde „De samvirkende Fagforbund“ og Arbejdsgiverforeningen af Rækken